

Warszawa, 26 września 2025 r.
KL/468/160/PP/2025

Pan
Jarosław Neneman
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 10 września 2025 r. znak PAD6.8100.4.2025 kierujące do konsultacji społecznych projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (UD289), przekazuję opinię Konfederacji Lewiatan.

Z poważaniem

Marek Górski
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Załącznik:

Opinia Konfederacji Lewiatan do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (UD289)

member of

BUSINESS at OECD

member of

BUSINESSEUROPE

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

Opinia Konfederacji Lewiatan do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (UD289)

1. Art. 1 Projektu ustawy – zmiany w ustawie o podatku akcyzowym

Projekt zakłada zwiększenie podwyżek akcyzy na wyroby alkoholowe w latach 2026 i 2027, względem już uchwalonych w ramach tzw. mapy drogowej zmian stawek akcyzy na lata 2022 - 2027. Jest to działanie, które zaskakuje przedsiębiorców i w efekcie realnie zaburza stabilność otoczenia legislacyjnego, która jest podstawą prowadzenia działalności gospodarczej i tworzenia planów biznesowych. O konieczności zapewnienia przewidywalności prawa, w szczególności stabilności prawa podatkowego rządzący wskazywali wielokrotnie, stąd brak zrozumienia i akceptacji przedsiębiorców dla propozycji nagłego i bardzo istotnego zwiększenia obciążeń podatkowych.

Proponowane nowe stawki mają wynosić:

Alkohol etylowy:

- a) 2026 – stawka 9190 zł/1 hl, 100% vol. w miejsce 8391 zł/1 hl, 100% vol.
- b) 2027 – stawka 10109 zł/1 hl, 100% vol. w miejsce 8811 zł/1 hl, 100% vol.

Piwo:

- a) 2026 – stawka 12,56 zł/1 hl/1st. Plato w miejsce 11,47 zł/1 hl/1 st. Plato
- b) 2027 – stawka 13,82 zł/1 hl/1st. Plato w miejsce 12,04 zł/1 hl/1 st. Plato

Wino:

- a) 2026 – stawka 255,30 zł/1 hl w miejsce 233 zł/1 hl
- b) 2027 – stawka 280,83 zł/1 hl w miejsce 245 zł/1 hl

Cydr i perry:

- a) 2026 – stawka 111,55 zł/1 hl (pozostaje niezmienną)
- b) 2027 – stawka 122,71 zł/1 hl w miejsce 111,55 zł/1 hl

Napoje fermentowane:

- a) 2026 – stawka 255,30 zł/1 hl w miejsce 233 zł/1 hl
- b) 2027 – stawka 280,83 zł/1 hl w miejsce 245 zł/1 hl

Produkty pośrednie:

- a) 2026 – stawka 511,75 zł/1 hl w miejsce 467 zł/1 hl

member of

BUSINESSatOECD

member of

BUSINESSEUROPE

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenberg 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

b) 2027 – stawka 562,93 zł/1 hl w miejsce 490 zł/1 hl

W pierwszej kolejności wskazujemy, że planowana podwyżka stawek podatku akcyzowego na wyroby alkoholowe o 15% w 2026 r. i kolejne 10% w 2027 r. jest nieuzasadniona i nie powinna zostać wprowadzona. Argumentacja przedstawiona w uzasadnieniu do projektu ustawy mająca wykazać potrzebę podwyższenia stawek podatku akcyzowego na alkohol jest oparta na wadliwych tezach, a w konsekwencji prowadzi do nieprawdziwych wniosków. W uzasadnieniu wskazano na rosnącą dostępność ekonomiczną alkoholu wyliczaną jako iloraz średniego wynagrodzenia w gospodarce i średniej ceny wyrobu. Jest to jednak czysto teoretyczne wyliczenie nieznajdujące pokrycia w rzeczywistości, a co najważniejsze w zachowaniu konsumentów. Nawet jeśli matematycznie konsumentów stać na więcej butelek piwa, wódki, czy wina, to nie jest tak w rzeczywistości, gdyż wzrost wszystkich innych towarów i usług, który (biorąc pod uwagę strukturę wydatków danego obywatela) jest wyższy niż wskaźnik inflacji, może oznaczać, że nawet przy istotnym wzroście przeciętnego wynagrodzenia, po uwzględnieniu wzrostu kosztów życia, realne dochody nie wzrosły, a w przypadku osób słabiej zarabiających spadły. Stąd ważniejszym parametrem jest kryterium dochodu rozporządzalnego, a nie czysto statystyczna dostępność ekonomiczna. Jak wylicza GUS, „w 2022 r. sytuacja materialna gospodarstw domowych, pomimo wzrostu przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego, realnie pogorszyła się.” (por. <https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/warunki-zycia/dochody-wydatki-i-warunki-zycia-ludnosci/sytuacja-gospodarstw-domowych-w-2022-r-w-swietle-badania-budzetow-gospodarstw-domowych,3,22.html>). Również w kolejnym roku, dochód rozporządzalny wzrósł realnie jedynie o 2,1 proc. pomimo nominalnego wzrostu o 13,7 proc. Powyższe oznacza, że np. wzrost średnich cen alkoholu był wyższy niż realny wzrost dochodu rozporządzalnego pomimo, że nominalnie gospodarstwa domowe dysponowały wyższymi dochodami. Uwzględniając powyższe, uzasadnienie do projektu ustawy opiera się na wadliwych założeniach, a tym samym prowadzi do nieprawdziwych wniosków dotyczących wzrostu dostępności ekonomicznej alkoholu.

Ponadto projektodawca odwołuje się do średniego wynagrodzenia (ok. 8 tys. zł brutto) i wylicza dostępność ekonomiczną w oparciu o tę wartość. Tymczasem mediana wynagrodzeń jest znacznie niższa od średniego wynagrodzenia i kształtuje się w okolicach 6,6 tys. zł brutto. Czyli połowa pracujących Polaków zarabia poniżej tej kwoty. Wzrost średniego wynagrodzenia pochodzi w największym stopniu ze wzrostu (często znaczącego) mniejszości pracowników. Zatem można mówić o wzroście dostępności ekonomicznej alkoholu wyłącznie dla niewielkiej części najlepiej zarabiających Polaków, podczas gdy większość stać realnie na coraz mniej. Nawet 25% pracowników otrzymuje wynagrodzenie na określonym minimalnym poziomie i te osoby stać na coraz mniej, a nie na coraz więcej. Zaproponowany przez Rząd wzrost płacy minimalnej na 2026 r. wynosi 3% - widać więc, że realna siła nabywcza pracowników nie

member of

BUSINESS at OECD

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenberg 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

wzrośnie. Powoływanie się zatem na takie kryterium uważamy za błędne i nie mające pokrycia w realiach życia codziennego większości obywateli. Przedstawione uzasadnienie do projektu ustawy, ze względu wadliwe założenia i błędne wnioski, nie ma prawa i nie uzasadnia wprowadzenia podwyżek akcyzy na wyroby alkoholowe, **stąd w ocenie Konfederacji Lewiatan projektodawcy powinni odstąpić od proponowanych zmian.**

Wadliwość uzasadnienia dla wprowadzenia podwyżek znajduje także potwierdzenie w spadającej konsumpcji alkoholu we wszystkich kategoriach. Według najnowszych danych Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom w 2024 r. całkowite spożycie czystego alkoholu na głowę mieszkańca wyniosło 8,8 litra i było niższe o 1 litr od najwyższego wskazania w 2019 r. (9,8 l). <https://kcpu.gov.pl/wp-content/uploads/2025/09/Spozycie-napojow-alkoholowych2024.pdf>. Spożycie zmniejsza się trzeci rok z rzędu, a biorąc pod uwagę dane z bieżącego roku, w którym również wystąpi spadek, będzie to czwarty rok z rzędu spadku spożycia alkoholu. Na spadek o 1 litr składa się zmniejszenie o 0,6 litra spożycia piwa, 0,3 litra spożycia wyrobów spirytusowych i 0,1 litra wina. Polska znajduje się w średniej krajów europejskich pod względem konsumpcji alkoholu. Według danych WHO za 2020 r. zajmowała 7. miejsce w Europie, m.in. za Austrią, Czechami, Łotwą, Litwą czy Bułgarią.

Od 6 lat rynek piwa w Polsce pozostaje w trendzie spadkowym. **W 2019 r. produkcja krajowa piwa wg GUS wyniosła 39.744 mln hl, podczas gdy w 2024 r. spadła do poziomu 34.560 mln hl co oznacza spadek o 5.184 mln hl (-13%).**

Tendencja spadkowa obserwowana jest również w 2025 r. wg danych GUS, w pierwszym półroczu spadek ten wyniósł 6,9% rdr. Wstępne dane za miesiące letnie (lipiec-sierpień) wskazują, że możliwy jest dwucyfrowy spadek konsumpcji piwa. Spadki konsumpcji piwa są w niewielkim stopniu rekompensowane znaczącym wzrostem segmentu piw bezalkoholowych, jednak udział tych produktów w rynku na poziomie ok. 7% nie jest w stanie zmienić diametralnie sytuacji na rynku. Od 2019 r. wolumen tych piw zwiększył się o 57% i wykazuje nadal tendencję wzrostową. W ten sposób branża piwowarska dostosowuje się do zmieniającego się rynku i oferuje alternatywę dla osób, które rezygnują z alkoholu lub ograniczają jego spożycie.

Podobnie sytuacja wygląda na rynku mocnych alkoholi, gdzie sprzedaż wyrobów spirytusowych spadła na przestrzeni lat 2021-2024 o 15% i 5,21% w I kwartale 2025 r. Tym samym nie można zgodzić się z koniecznością większych niż już zaplanowane podwyżek podatku akcyzowego, gdyż od wielu lat sprzedaż wyrobów akcyzowych spada.

Podwyżki stawek akcyzy nie przynoszą oczekiwanych wpływów budżetowych. W okresie od 2019 r. stawka podatku akcyzowego od piwa wzrosła z poziomu 7,79 zł za stopień Plato/hl do poziomu 10,40 zł za stopień Plato/hl, czyli o łącznie 33,5%. Jednocześnie, wpływy do budżetu państwa z tego tytułu wzrosły z poziomu 3,35 mld zł w 2019 r. do 3,66 mld zł w 2024 r. co oznacza wzrost o 9,3%. W przypadku wyrobów spirytusowych w 2022 r. wpływy do budżetu

z akcyzy wyniosły 10,4 mld zł, a w 2024 r. (po łącznej podwyżce akcyzy o 10%) pozostały na tym samym poziomie (10,3 mld zł). Im wyższy podatek akcyzowy, tym większa zachęta dla nielegalnych producentów i sprzedawców alkoholu do działania w szarej strefie. Instytut Prognoz i Analiz Gospodarczych szacuje, że w 2023 r. w szarej strefie zakupiono ok. 18 mln litrów alkoholu 100%, co jest równoznaczne z utratą wpływów budżetowych rzędu 1,3 mld zł. Ale alkohol z nieznanego źródła to również poważne zagrożenie dla zdrowia konsumentów.

O ile według tzw. mapy akcyzowej wzrost stawek na wyroby alkoholowe miał wynieść 40,5% na przestrzeni lat 2022-2027, to według obecnego przedłożenia wzrost ten przekroczyłby 60%. W konsekwencji nieprawidłowe jest także założenie wyższych wpływów budżetowych po wprowadzeniu tak wysokich podwyżek.

Nie można także pominąć faktu, że podwyżki podatków uderzają w gospodarkę, kondycję firm, budżet państwa i miejsca pracy. Zmniejszony wolumen sprzedaży piwa w wysokości 5 mln hl stanowi wartość rynkową ok. 3,5 mld złotych. Zatem tylko z tytułu podatku VAT od tej utraconej z rynku wielkości, budżet poniósł ubytek w wysokości przekraczającej 600 mln zł w 2024 r. Do tego należałoby doliczyć negatywne skutki po stronie całego łańcucha wartości branży piwowarskiej czyli zmniejszone dostawy surowców, opakowań, obrotów w handlu detalicznym itp. Według raportu poświęconego wpływowi sektora piwowarskiego na polską gospodarkę opracowanego przez Centrum Analiz Społeczno-Ekonomicznych CASE w lipcu 2025 r. wytwarzanie i sprzedaż piwa generuje łączne zatrudnienie w wysokości 85 tysięcy osób w przeliczeniu na pełne etaty. W podobnym raporcie opracowanym przez Deloitte w 2020 r. zatrudnienie oszacowano na 115 tys. etatów co oznacza ubytek 30 tysięcy miejsc pracy. Już teraz mamy do czynienia z nadwyżką mocy produkcyjnych w browarach w wysokości co najmniej 10 mln hl. Większość zakładów wykorzystuje swój potencjał w granicach 70%. Dalsze zmniejszanie się wolumenu piwa na rynku krajowym będzie powodować presję na poszukiwanie oszczędności w postaci zamykania browarów i zwalniania pracowników, począwszy od tych, które mają najmniejszy potencjał produkcyjny lub najniższe wykorzystanie swoich mocy. Proces ten znacząco przyspieszy w miarę jak spadki na rynku będą się nasilać np. z powodu szybszego tempa podwyżki podatków. Podsumowując – podwyżki akcyzy prowadzą do przyspieszenia tempa kurczenia się rynku piwa, a tym samym do zmniejszenia ogółu wpłacanych podatków z tytułu funkcjonowania branży, które nie są rekompensowane nominalnym zwiększeniem wpływów z tytułu samej akcyzy.

Branża spirytusowa jest od lat stabilnym źródłem wpływów podatkowych do budżetu państwa. Jej wpływ na polską gospodarkę widać nie tylko w daninach, ale także w zatrudnieniu, zapotrzebowaniu na polskie surowce rolne i wyniki eksportu. Przemysł spirytusowy tworzy 4700 miejsc pracy bezpośrednio i 84 000 pośrednio, rocznie odprowadza 15,8 mld zł podatków, w tym 10,3 mld zł z tytułu akcyzy, wyeksportował w 2024 r. wódkę o wartości o wartości ponad 830 mln zł, natomiast całkowity wpływ branży na PKB (bezpośredni i pośredni) szacowany jest na 23,2 mld zł rocznie, co stanowi około 0,75% polskiego PKB. Sektor

spirytusowy jest również ważnym odbiorcą produktów rolnych. Co roku branża kupuje u polskich rolników ogromną ilość płodów rolnych, w 2024 r. było to 1,6 mln ton zbóż, w tym ponad 550 tys. ton kukurydzy i 30 tys. ton ziemniaków.

Branża spirytusowa ma znaczący wpływ na handel oraz sektor usług, zwłaszcza w obszarze gastronomii i turystyki, gdzie generuje ponad 4 mld zł dodatkowej wartości dodanej oraz gastronomii, gdzie analogiczna kontrybucja sięga 6,1 mld zł. Dane KOWR na podstawie danych Ministerstwa Finansów za 2024 r. wskazują, że wartość eksportu wyrobów spirytusowych wyniosła w ubiegłym roku 2,49 mld zł (560,2 mln euro). Na przestrzeni ostatnich 10 lat średnie nominalne tempo eksportu wyrobami spirytusowymi wynosiło 11% rocznie. Wartość eksportu samej wódki w 2024 r. to 894 mln zł (CALPE 2024).

Obecnie stawka akcyzy na napoje spirytusowe w Polsce należy do jednej z najwyższych w Europie. W krajach o wyższej sile nabywczej jak np. Niemcy, akcyza jest niższa od polskiej o ok. 30 proc. (13,03 vs 18,61 EUR za 1 l 100% alkoholu).

Znaczenie fiskalne branży spirytusowej może jednak zostać osłabione przez nieprzewidywalną i nierówną politykę akcyzową. Tak gwałtowne zmiany w podatku akcyzowym są niekorzystne z punktu prowadzenia biznesu oraz przewidywalności podatkowej i stanowienia prawa.

Akcyza od piwa w Polsce rośnie i jest wyższa niż w krajach ościennych. Stawka akcyzy w Polsce mieści się w średniej UE zarówno pod względem jej wysokości nominalnej jak i pod względem relacji do stawek za inne wyroby alkoholowe. Jest w pełni zgodna z Dyrektywą UE. Obecnie w 12 krajach UE stawka akcyzy od piwa jest niższa niż w Polsce. Do krajów tych zalicza się m.in. kraje posiadające silny przemysł piwowarski czyli Niemcy, Czechy, Austrię czy Belgię. Kolejne podwyżki akcyzy w Polsce prawdopodobnie sprawią, że podatek ten w naszym kraju będzie wyższy niż w większości innych krajów UE. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę, że wśród krajów, które mają niższą akcyzę niż Polska znajduje się trzech naszych sąsiadów, którzy mają bardzo rozwinięty przemysł piwowarski oraz posiadają najdłuższą granicę lądową z Polską, czyli Czechy, Niemcy i Słowacja. We wszystkich tych krajach również średnia cena piwa jest niższa niż w Polsce. Dalsze rozwarstwianie się cen pomiędzy Polską a wymienionymi krajami będzie prowadziło do rozwoju turystyki zakupowej, czyli prywatnego przywozu piwa do Polski. Zważywszy na długość granicy, swobodę przemieszczania się i gęstość zaludnienia można spodziewać się efektu w skali istotnej dla całego rynku piwa w Polsce.

Wchodzący od 1 października br. system kaucyjny na opakowania po napojach obejmuje puszki i butelki wykorzystywane przez producentów piwa. Planowana zwiększona podwyżka akcyzy zbiega się w czasie z okresem największych inwestycji w system kaucyjny i największych możliwych perturbacji rynkowych z tym związanych.

Podsumowanie

Z przywołanych powyżej powodów szacujemy, że w najbliższych latach całkowita konsumpcja alkoholu będzie się zmniejszać. Sprzyjać temu zjawisku będą zmieniające się trendy konsumenckie, zwłaszcza wśród młodszych pokoleń oraz zmiany demograficzne. Kolejnym czynnikiem jest systematyczny wzrost ceny będący skutkiem rosnących kosztów produkcji, koniecznością wprowadzenia systemu kaucyjnego oraz już wprowadzonych podwyżek akcyzy na lata 2026 i 2027. Obecne tempo spadku rynku jak i rozłożone na lata umiarkowane podwyżki akcyzy stwarzają producentom szanse na przygotowanie się do tych zmian i adaptację do nowych realiów, np. poprzez zmianę oferty produktowej przy zachowaniu łańcucha wartości i nie zamykaniu zakładów produkcyjnych. Wszelkie działania, które gwałtownie przyspieszyłyby spadek rynku będą nieuchronnie prowadziły do wielu negatywnych konsekwencji gospodarczych, a w efekcie również do zmniejszania się poziomu kontrybucji finansowej branży alkoholowej na rzecz państwa. Do działań tych należy zwiększanie tempa podwyżek podatku akcyzowego.

„Wraz z wprowadzeniem podwyżek stawek akcyzy na napoje alkoholowe, zgodnie z mapą drogową, obserwuje się spadek konsumpcji tych wyrobów. Przyjęte rozwiązania realizują zatem cel ich wprowadzenia. Od momentu wdrożenia mapy drogowej spada sprzedaż napojów alkoholowych. Sytuacja ta pozostając względnie neutralną dla budżetu nie zmienia zarazem istotnie zasad funkcjonowania przedsiębiorców będących producentami napojów alkoholowych i ich dostawców z sektora rolnego”. W pełni podpisujemy się pod tymi stwierdzeniami. Pochodzą one z pisma jakie Ministerstwo Finansów skierowało w dniu 10 stycznia br. do pani poseł Małgorzaty Niemczyk, przewodniczącej Parlamentarnego Zespołu ds. Przeciwdziałania Uzależnieniom.

Zgadzamy się, że przewidywalny i stopniowy wzrost stawek zapewnia realizację celu zdrowotnego i ogranicza spożycie alkoholu nie wywołując gwałtownych problemów w branży alkoholowej oraz innych branżach powiązanych z rynkiem alkoholu. Dlatego postulujemy o odstąpienie od zwiększania skali podwyżki akcyzy od alkoholu i pozostawienie w mocy aktualnie obowiązującego planu podwyżek uchwalonego w 2021 r. z uwagi na sytuację rynkową producentów alkoholu (spadek rynku) oraz koszty wdrożenia systemu kaucyjnego.

2. Art. 2 Projektu ustawy – zmiany w ustawie o PIT

Projektowana zmiana art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy o PIT polega na podwyższeniu stawki podatkowej przy zryczałtowanym podatku dochodowym z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premiową, uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego z 10% do 15%, to jest o 5 p.p.

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenberg 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

Zdaniem projektodawców za podwyższeniem stawki podatku przemawia fakt, że obecna stawka wynosząca 10% jest relatywnie niska w porównaniu do obciążeń dochodów i przychodów z innych tytułów. Jednocześnie przychody objęte tym podatkiem mają wyjątkowy i incydentalny charakter, a ponadto nie należą do podstawowych źródeł przychodów osiąganych przez podatników podatku dochodowego od osób fizycznych, wpływających na aktywności, które państwo powinno wspierać. Projektodawcy podnoszą, że nie ma tym samym uzasadnienia aksjologicznego do stosowania wobec tych przychodów tak niskiej stawki. Jednocześnie zdaniem projektodawców z uwagi na incydentalny charakter omawianego podatku podwyższenie stawki nie wpłynie negatywnie na dochody gospodarstw domowych.

Celem proponowanej zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych jest zwiększenie wpływów z tego podatku ze względu na rosnące potrzeby budżetu państwa. Biorąc pod uwagę, że przy obowiązującej 10% stawce podatku dochodowego od osób fizycznych wpływy budżetowe wyniosły 279 mln zł, to prognozuje się, że zastosowanie projektowanej stawki w wysokości 15% w pierwszym roku funkcjonowania będzie skutkowało wzrostem tych dochodów o 50%, zakładając brak zmian w preferencjach graczy oraz zmian rynkowych.

Projektodawca, proponując podwyższenie stawki podatkowej, dąży do zwiększenia wpływów budżetowych. Niemniej jednak wydaje się, że nie uwzględniono ryzyka znaczącego zwiększenia się zjawiska oporu podatkowego, co może spowodować wręcz spadek wpływów podatkowych. Zjawisko to może dotyczyć zwłaszcza obszaru podatku dochodowego z tytułu wygranych w zakładach wzajemnych.

Wejście w życie zmian w zryczałtowanym podatku dochodowym z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premii od 1 stycznia 2026 rodzi istotne ryzyko niezapewnienia odpowiedniego *vacatio legis*. Wydaje się, że brak będzie odpowiedniego okresu przejściowego dla podatników i płatników na przygotowanie się do projektowanych zmian.

Zgodnie z przepisem przejściowym regulacja ma wejść w życie od 1 stycznia 2026, co rodzi pytania dotyczące konkursów, gier i zakładów wzajemnych w toku na przełomie lat. Z uwagi na kasowy charakter przychodów z ww. tytułów, wówczas mogłoby to oznaczać objęcie podwyższoną stawką wygranych już w 2026 roku, ale wynikających z działań podjętych jeszcze w roku 2025 (retrospektywny charakter), co rodzi wątpliwości co do zgodności z Konstytucją RP proponowanych zmian. Rekomendowane byłoby doprecyzowanie wskazujące na objęcie podwyższoną stawką wygranych pochodzących z konkursów, gier i zakładów wzajemnych organizowanych od 1 stycznia 2026.

Uwagi dot. stricte stawki podatku i wpływów budżetowych

Podwyższanie stawki opodatkowania dochodów (przychodów) tylko do pewnego poziomu powoduje wzrost wpływów budżetowych z tytułu podatków. Zjawisko to jest określane w naukach ekonomicznych jako *krzywa Laffera*. Po przekroczeniu *punktu nasycenia* (stawki podatkowej, przy której wpływy budżetowe są najwyższe) dalsze wzrosty stawki podatkowej będą powodowały spadek, a nie wzrost wpływów budżetowych.

Podatek od wygranych w zakładach wzajemnych stanowi znaczną część w łącznych wpływach budżetowych z podatku dochodowego z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premiową. Należy zauważyć, że organizacja konkursów może stanowić przedmiot działalności przedsiębiorcy lub być dodatkowym elementem zwiększającym atrakcyjność podstawowej działalności przedsiębiorcy dla klientów (innymi słowy zorganizowanie konkursu może zachęcić klienta do zainteresowania się daną marką, produktami lub usługami oferowanymi przez danego przedsiębiorcę). Natomiast wprowadzenie sprzedaży premiowej ma na celu skłonienie klientów do częstszych i większych zakupów u danego przedsiębiorcy. W konsekwencji zmniejszenie atrakcyjności konkursów, gier, zakładów wzajemnych i sprzedaży premiowej poprzez podniesienie stawki podatku dla osób fizycznych będzie wywoływało również negatywne skutki dla przedsiębiorców oraz może zmniejszyć wpływy z innych podatków takich jak VAT czy CIT.

Warto również zwrócić uwagę na fakt, że już dotychczasowa praktyka pokazuje, że duża część konkursów i sprzedaży premiowych organizowanych jest z uwzględnieniem limitu zwolnienia podatkowego na gruncie PIT. Podwyższenie stawki podatku prawdopodobnie spotęguje tę tendencję prowadząc do ograniczenia wpływów budżetowych.

W praktyce obrotu w ostatnich latach zauważyć można wzrost sytuacji, gdy organizatorzy danego konkursu przejmują na siebie ciężar podatku od wygranej. W przypadku wzrostu obciążenia tendencja ta prawdopodobnie zostanie wstrzymana, co spowoduje, że podatek ten będzie pobierany od osób, które otrzymują wskazane nagrody. W tym kontekście natomiast warto wskazać, że nagrody częstokroć mają charakter niepieniężny, co oznacza że wygrana danej osoby może wiązać się z koniecznością natychmiastowej sprzedaży wygranej, by móc opłacić podatek. Takie przypadki zdarzają się już obecnie, a wskutek zmian będzie ich znacznie więcej.

3. Art. 3 Projektu ustawy – zmiany w ustawie o zdrowiu publicznym

Projektowana zmiana ma na celu podwyższenie opłaty stałej oraz zmiennej za zawartość cukrów lub słodzików w napoju, opłaty stałej za zawartość kofeiny lub tauryny oraz maksymalnej wysokości opłaty od środków spożywczych.

Proponowana podwyżka tzw. opłaty cukrowej zakłada:

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenberg 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

- a) podniesienie opłaty stałej z 0,50 zł do 0,70 zł (w przeliczeniu na litr napoju),
- b) podniesienie opłaty zmiennej z 0,05 zł do 0,10 zł za każdy gram cukrów powyżej 5g w 100 ml napoju (w przeliczeniu na litr napoju),
- c) podniesienie opłaty dla napojów zawierających kofeinę lub taurynę z 0,10 zł do 1,00 zł (w przeliczeniu na litr napoju),
- d) podniesienie maksymalnej wysokości opłaty cukrowej z 1,20 zł do 1,80 zł w przeliczeniu na litr napoju.

Konfederacja Lewiatan wyraża zdecydowany sprzeciw wobec propozycji bardzo wysokiej podwyżki podatku cukrowego. W pierwszej kolejności zwracamy uwagę, że uzasadnienie do projektu nie zawiera żadnych pogłębionych informacji nt. skutków gospodarczych tej zmiany, jej wpływu na kondycję finansową przedsiębiorców w szczególności z sektora MŚP, kosztów społecznych związanych ze zubożeniem społeczeństwa, ryzyk związanych z przekierowaniem popytu w kierunku najtańszych napojów o najgorszej jakości, a ponadto nie uwzględnia braku osiągnięcia efektów w zakresie ochrony zdrowia społeczeństwa polskiego i nienależytego wykorzystania zebranej opłaty cukrowej na cele walki ze skutkami otyłości oraz nadmiernego spożycia cukru. Stoimy na stanowisku, że proponowana podwyżka opłaty cukrowej jest przejawem nadmiernego fiskalizmu wynikającego z dużych potrzeb wydatkowych Państwa. Nie można nie zauważyć, że wbrew argumentacji przedstawionej w uzasadnieniu do ocenianego projektu, dotychczas nie zaobserwowano pozytywnego wpływu wprowadzenia opłaty cukrowej na wybory konsumentów. Jak wskazuje Najwyższa Izba Kontroli w informacji o wynikach kontroli „Realizacja zadań związanych z poborem i wydatkowaniem opłat od środków spożywczych oraz od napojów alkoholowych” (nr ewid. 130/2024/P/24/085/LSZ), pięciu największych płatników opłaty cukrowej odnotowało znaczący wzrost sprzedaży napojów podlegających opłacie w latach 2022 oraz 2023. Co więcej, w przedmiotowej informacji o wynikach kontroli podkreślono, że w latach 2021-2023 „wpływy z opłaty od środków spożywczych, w porównaniu do lat 2018-2020, gdy nie było tej opłaty, nie zwiększyły nakładów na finansowanie świadczeń zdrowotnych, określonych w art. 12c ust. 2 ustawy o zdrowiu publicznym, gdyż wydatki na te świadczenia, po uwzględnieniu wskaźnika wzrostu przychodów ze składki zdrowotnej, były na porównywalnym poziomie bądź tylko nieznacznie wyższe”. Ponadto we wskazanym raporcie podkreślono, że zarówno podatek cukrowy jak i dodatkowa opłata od alkoholu w małych opakowaniach nie zostały przeznaczone na walkę z otyłością i uzależnieniem od alkoholu, tylko na ogół świadczeń finansowanych przez NFZ. Uwzględniając powyższe, protestujemy przeciwko podniesieniu opłaty od środków spożywczych, tylko dlatego, że jest to łatwy sposób pozyskania dodatkowych środków budżetowych. Konfederacja Lewiatan sprzeciwia się wprowadzaniu nowych lub podnoszeniu obecnych podatków, w celu zapewnienia finansowania nadmiernych wydatków państwa.

Pozostając przy argumentacji odnoszącej się do wyrażanej przez projektodawcę troski o zdrowie obywateli, nie sposób nie zauważyć, że cukier to nie jedyna przyczyna chorób cywilizacyjnych, takich jak otyłość i nadwaga. Główną przyczyną otyłości jest mało zróżnicowana dieta, siedzący tryb życia oraz nadmierne spożycie kalorii wynikające z dużej ilości posiłków i różnorodnych, licznych niezdrowych przekąsek. Produkty te często zawierają nie tylko cukier, ale także tłuszcze nasycone i wysoką zawartość soli, co w istotny sposób przyczynia się do nadwagi i problemów zdrowotnych, zatem nie dziwi fakt, że wprowadzenie podatku cukrowego obciążającego słodzone napoje nie przyczyniło się do zmiany nawyków społeczeństwa, planowana podwyżka również nie wpłynie na poprawę stanu zdrowia obywateli, co niewykluczone, może nawet mieć negatywny wpływ, w sytuacji kiedy osoby o najniższym dochodzie rozporządzalnym, co nierzadko powiązane jest również z niską świadomością zdrowotną, będą zmuszone kupować najtańsze, a co za tym idzie najbardziej niezdrowe napoje. Konsekwencją podatków dyskryminujących na żywność nie jest jedynie spadek spożycia opodatkowanego produktu, lecz także zjawisko substytucji. Produkty, których cena wzrosła w wyniku opodatkowania, są często zastępowane tańszymi zamiennikami z tej samej kategorii, często o niższej jakości. Zjawisko to szczególnie dotyczy konsumentów o niskich dochodach, dla których udział wydatków na żywność przekracza 20% budżetu domowego.

Rozwiązania fiskalne nie rozwiążą problemu stanu zdrowia społeczeństwa. Instytucje odpowiedzialne za zdrowie publiczne powinny koncentrować się przede wszystkim na właściwej edukacji oraz promowaniu produktów o zbilansowanej wartości odżywczej, wzorując się na krajach, które borykają się z wyższym poziomem otyłości, a jednocześnie nie wprowadziły fiskalnych obciążeń. W tych państwach nacisk kładzie się na edukację żywieniową, popularyzację zdrowej diety oraz aktywnego trybu życia, co stanowi skuteczną strategię prewencji otyłości i chorób dietozależnych. W naszej ocenie projektodawcy używają argumentacji potwierdzającej wadliwą tezę, o skuteczności opodatkowania, bądź wyższego opodatkowania, danych wyrobów, w świetle prozdrowotnych wyborów konsumentów. Nie podejmują się trudu wskazania, czy i jeżeli tak, to w jakich krajach, w których obowiązuje podatek cukrowy, jego wprowadzenie przyczyniło się do spadku osób z nadwagą bądź otyłością. A jeżeli nie sposób jest wykazać skuteczność takiej regulacji, bądź nie realizuje ona zakładanego celu, naturalną konsekwencją powinno być jej uchylenie, a nie podnoszenie.

W tym kontekście warto zauważyć, że podatek cukrowy został skonstruowany w taki sposób, że obciąża wąską grupę produktów, pomimo że cukier jest powszechnie obecny w wielu innych kategoriach żywności, które nie zostały objęte dodatkowymi opłatami. Producenci napojów są traktowani mniej korzystnie, niż wytwórcy innych słodkich produktów, sam cukier jako produkt spożywczy jest opodatkowany obniżoną stawką podatku VAT wynoszącą 8% (co w założeniu ma zwiększyć jego dostępność ekonomiczną dla społeczeństwa), a już napój z cukrem jest opodatkowany 23% stawką VAT plus opłatą cukrową nierzadko przekraczającą

wartość samego napoju. Przykład ten, bezdyskusyjnie pokazuje, że podatek cukrowy jest narzędziem fiskalnym, a nie częścią polityki prozdrowotnej państwa, gdyż uderza w jedną gałąź przemysłu, którą łatwo opodatkować, niż oddziaływać na społeczeństwo poprzez edukację, promocję bądź preferencje podatkowe dla zdrowego trybu życia.

W kontekście argumentacji zdrowotnej warto zauważyć, że tak bardzo dyskryminowane napoje energetyczne nie są jedynym źródłem kofeiny w diecie Polaków. Źródła kofeiny w Polsce są analogiczne do większości krajów i obejmują: kawę, będącą głównym źródłem kofeiny (filiżanka 200 ml – 80–120 mg), herbatę (200 ml – 30–60 mg), yerba mate (200 ml – 65–130 mg), gorzką czekoladę (50 g – 20–30 mg) oraz suplementy diety (tabletki – 100–200 mg). Projektowana stawka opłat za taurynę i kofeinę, zakładająca wzrost nawet o 1000%, może w praktyce stygmatyzować te substancje jako niebezpieczne, mimo że są one dopuszczonymi składnikami żywności funkcjonalnej. Ich bezpieczeństwo, przy racjonalnym spożyciu, nie zostało zakwestionowane przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA). Dodatkowo w Polsce już obowiązują szerokie restrykcje dotyczące napojów energetycznych, w tym zakaz ich sprzedaży osobom poniżej 18. roku życia, zakaz dystrybucji na terenie szkół i jednostek systemu oświaty oraz ograniczenia w sprzedaży za pośrednictwem automatów, co w naszej ocenie odpowiada należytej polityce dotyczącej dostępności tych produktów dla społeczeństwa.

Planowana podwyżka opłaty cukrowej w stosunku do napojów bezalkoholowych obejmie także piwa bezalkoholowe, które stanowią rosnącą część rynku piwa. Uważamy, że wzrost obciążeń dla tych wyrobów może stanowić poważną przeszkodę w ich rozwoju, co odbije się negatywnie na obecnym trendzie rozwoju tego segmentu rynku. Warto wskazać, że ustawodawca brytyjski wyłączył piwo bezalkoholowe z zakresu opłaty cukrowej dla napojów słodzonych: <https://www.gov.uk/guidance/check-if-your-drink-is-liable-for-the-soft-drinks-industry-levy>.

Argumenty ekonomiczne

Planowana opłata za kofeinę i taurynę ma wzrosnąć aż o 1000%, zmienna opłata za dodatkowy cukier o 100%, maksymalna stawka o 50%, a opłata stała o 40%. W porównaniu z innymi krajami Unii Europejskiej planowane podwyżki należą do najwyższych w Europie. Dla polskiego konsumenta będą one szczególnie dotkliwe, co wynika z niższej siły nabywczej w naszym kraju – średnia siła nabywcza mieszkańca Polski stanowi około 35% poniżej średniej europejskiej. W konsekwencji ustawa, zamiast pełnić wyłącznie funkcję prozdrowotną, staje się przede wszystkim istotnym narzędziem fiskalnym. Dla przeciętnego konsumenta wprowadzenie nowych kwot podatku może przełożyć się na średnioważony wzrost cen w kategoriach: napoje niegazowane – około 11,4%, nektary niegazowane – około 22,6%, napoje gazowane – około 19,8%, Ice Tea – około 5,7%, napoje energetyczne – około 13,9%, wody smakowe – około 9%.

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenberg 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

Ograniczenie zapotrzebowania polskiego przemysłu napojowego na owoce i warzywa z krajowych upraw szacuje się na około 75% obecnego zużycia. Dotyczy to takich surowców jak jabłka, marchew, czarna porzeczka, wiśnia czy aronia. Spadek wynika zarówno z wrażliwości cenowej konsumentów, którzy reagują na wzrost cen napojów, jak i z planowanego zmniejszenia zawartości owoców i warzyw w napojach do średniej europejskiej. Napoje owocowe na bazie soku jabłkowego stanowią dominującą część asortymentu dostępnego na rynku polskim. Nawet w napojach wielosmakowych, takich jak jabłko-mięta, jabłko-wiśnia, jabłko-porzeczka, jabłko-brzoskwinia czy multiwitaminy, sok jabłkowy jest głównym składnikiem. W 2024 r. ogólna ilość surowca owocowo-warzywnego wykorzystywanego w produkcji nektarów i napojów objętych podatkiem cukrowym wynosiła szacunkowo około 218 tys. ton z czego większość stanowiło jabłko (około 206 tys. ton). Krajowa branża spożywcza, obejmująca rolnictwo i przetwórstwo owocowo-warzywne, jest jedną z sektorów polskiej gospodarki, które rozwijają się efektywnie w warunkach silnej konkurencji ze strony zagranicznych koncernów. Systematycznie zwiększa nakłady na inwestycje oraz zatrudnienie pracowników, szczególnie w okresie sezonowego skupu i przetwórstwa surowców. Wprowadzenie nowego podatku może znacząco zahamować te procesy, ograniczając rozwój sektora oraz jego konkurencyjność na rynku krajowym i międzynarodowym.

Obciążenie branży producentów napojów owocowych kwotą ok. 750 mln zł. Po wprowadzeniu zwiększonej opłaty cukrowej można spodziewać się istotnego obniżenia konkurencyjności przedsiębiorstw działających w sektorze napojowym, spadku inwestycji oraz zmniejszenia zatrudnienia. Szacunki wskazują, że wzrost kosztów produkcji i ograniczenie popytu mogą przełożyć się na obniżenie obrotów firm o kilkanaście procent, co w konsekwencji wpłynie na redukcję miejsc pracy, szczególnie w okresach sezonowego wzrostu zatrudnienia w produkcji i logistyce. Do tego dochodzą obciążenia związane z wdrożeniem systemu kaucyjnego. Zmniejszenie obrotów firm spowoduje również spadek wpływów budżetowych z tytułu podatku dochodowego od wynagrodzeń pracowników oraz innych podatków pośrednich, takich jak VAT od sprzedaży detalicznej napojów. Wprowadzenie wysokiego podatku nie stanowi bodźca do innowacji – przedsiębiorstwa mogą ograniczać nakłady na badania i rozwój, wdrażanie nowych technologii produkcji, systemy słodzenia czy inne rozwiązania mające na celu poprawę jakości żywności. W rezultacie polityka fiskalna w formie tak wysokiego podatku cukrowego może nie tylko zmniejszać popyt na napoje bezalkoholowe, ale też prowadzić do długofalowego spowolnienia rozwoju sektora, ograniczenia inwestycji i innowacyjności oraz obniżenia konkurencyjności producentów.

Biorąc pod uwagę dostępne dane, już przy obecnych stawkach podatku cukrowego jego wpływy wykazują tendencję spadkową – z 1,63 mld zł (przy liczbie płatników wynoszącej 680) w 2021 r. do 1,49 mld zł w 2024 r. (przy liczbie płatników ok. 480). Wprowadzenie wyższych stawek podatku spowoduje dalszy spadek popytu na napoje, co bezpośrednio przełoży się na

zmniejszenie wpływów budżetowych z tego tytułu. Spadek popytu jest nieunikniony, biorąc pod uwagę relatywnie niską siłę nabywczą polskiego konsumenta w porównaniu z innymi państwami Unii Europejskiej. Jednocześnie planowana wysokość podatku należy do jednych z najwyższych w Europie, co dodatkowo zwiększa ryzyko istotnego ograniczenia sprzedaży napojów i w konsekwencji dalszego obniżenia wpływów do budżetu. Dodatkowo spadek ilości sprzedaży może spowodować spadek wartości odprowadzanego do budżetu podatku VAT o około 300 mln zł.

W przypadku wprowadzenia proponowanych podwyżek kolejnym ryzykiem jest przekierowanie popytu do tańszych napojów z krajów sąsiadujących (Czechy, Niemcy, Litwa), gdzie żadne z rozwiązań fiskalnych obciążających napoje nie zostały wprowadzone. Z taką sytuacją spotkała się Dania po wprowadzeniu podatku cukrowego, kiedy konsumenci zaczęli dokonywać zakupów poza granicami kraju. W konsekwencji rząd duński wycofał się z podatku od cukru. Istnieje także poważne ryzyko, że rozwinie się rynek nieopodatkowanych zamienników – nastąpi rozkwit nielegalnej produkcji i handlu tanimi napojami w butelkach bez etykiet. Już dzisiaj obserwujemy tendencję, w której **rosnące ceny żywności sprawiają, że Polacy zmieniają swoje nawyki zakupowe. Z badania agencji PRCN wynika, że aż 53% osób deklaruje, że aktywnie poszukuje promocji i korzysta z kuponów rabatowych, by ograniczyć wydatki na jedzenie.** Aby oszczędzać, co trzecia osoba rezygnuje z zakupu niektórych artykułów – najczęściej deklarują to mieszkańcy największych miast (powyżej 500 tys. mieszkańców), gdzie odsetek ten wynosi aż 46,6%. Mieszkańcy dużych aglomeracji częściej ograniczają również częstotliwość i ilość zakupów spożywczych; niemal 1/3 z nich wskazuje, że kupuje żywność rzadziej lub w mniejszych ilościach (dla porównania, w mniejszych miejscowościach i na wsiach, odsetek ten mieści się w przedziale od 14,3% do 23,1%, co może świadczyć o większej presji kosztowej w największych miastach), blisko co czwarty badany, jako metodę oszczędzania wskazał także wybór marek własnych, robienie zakupów w większych opakowaniach lub ograniczanie ilości kupowanej żywności. Wskazane badanie potwierdza tezę o ryzyku przekierowania popytu w kierunku tańszych i jakościowo gorszych napojów w wyniku tak wysokiej jak planowana podwyżki podatku cukrowego.

4. Art. 4. Projektu ustawy – vacatio legis

Zdecydowanej krytyce poddajemy zaproponowany termin wejścia w życie projektowanych zmian, który w zależności kiedy zostanie ukończony proces legislacyjny wyniesie co najwyżej kilka ostatnich tygodni 2025 r. Tak krótkie vacatio legis uniemożliwi przeprowadzenie wszystkich czynności wymaganych prawem związanych z naliczeniem i odprowadzeniem podatku akcyzowego i opłaty cukrowej wg. nowych zasad. Tak krótkie vacatio legis uniemożliwi zaplanowanie wielkości sprzedaży, inwestycji, rentowności działalności, zatrudnienia i rozwoju branż dotkniętych podwyżkami. Nie bez przyczyny mapa drogowa dla podwyżek stawek akcyzy

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenberg 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

na wyroby alkoholowe, została uchwalona w 2021 r. na okres 6 lat, właśnie po to, aby zapewnić przewidywalność funkcjonowania branż, na które oddziałuje. Proponowany w projekcie termin wejścia w życie zmian stanowi naruszenie zasad przyzwoitej legislacji i jest wyrazem braku poszanowania projektodawcy dla przedsiębiorców i obywateli.

Nasz sprzeciw wobec tak krótkiego vacatio legis nabiera szczególnego znaczenie wobec wielokrotnie złożonych przez rządzących deklaracji o zapewnieniu co najmniej 6 miesięcznego vacatio legis dla wszystkich zmian w prawie podatkowym. Deklaracja taka została również wyrażona w Umowie Koalicyjnej, w której zapisano, że „Koalicja zamierza jak najszybciej doprowadzić do powrotu przewidywalności w systemie podatkowym, poprzez ustabilizowanie prawa i przywrócenie dialogu z organizacjami reprezentującymi pracodawców i związkami zawodowymi. Strony koalicji zgodnie przyznają, że stabilny, przyjazny i sprawiedliwy system podatkowy to warunek niezbędny dla zwiększenia stopy inwestycji w gospodarce. W tym celu strony Koalicji wprowadzą w szczególności zasadę minimum sześciomiesięcznego vacatio legis dla zmian w prawie podatkowym”. Minęły prawie dwa lata od złożenia podpisów pod tymi deklaracjami, a nadal zmiany w prawie podatkowym wprowadzana są z minimalnym, nieakceptowalnym i nieuwzględniającym poszanowania zainteresowanych przedsiębiorców i obywateli vacatio legis. Omawiane zmiany zostały przedstawione opinii publicznej oraz skierowane do konsultacji społecznych na 4 miesiące przed zakończeniem roku, przy założeniu, że sam proces legislacyjny może trwać ok. 3 miesiące, w momencie kiedy w Sejmie RP złożony jest projekt ustawy, który zakłada wprowadzenia sześciomiesięcznego vacatio legis dla zmian w prawie podatkowym, w którym projektodawcy wskazują, że „System prawa powinien być przewidywalny, a podatnicy i inne podmioty prawa podatkowego nie powinni być zaskakiwani zmianami podatkowymi. Zatem dla zapewnienia odpowiedniego czasu na dostosowanie się przez nich do nowych przepisów, proponuje się wprowadzić zasadę, że w przypadku projektów ustaw podatkowych oraz projektów ustaw zmieniających ustawy podatkowe zawierających niekorzystne rozwiązania dla podatników i innych podmiotów prawa podatkowego (płatników i inkasentów, a także ich następców prawnych oraz osób trzecich), wynikające w szczególności ze zwiększenia obciążeń, ograniczenia uprawnień, albo zmiany obowiązujących zasad opodatkowania, termin wejścia w życie tych przepisów powinien przypadać nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy (...)”. Sytuację tę uważamy za nieakceptowalną, będącą przejawem lekceważenia przedsiębiorców i obywateli oraz oczekujemy, w przypadku nieodstąpienia od proponowanych w projekcie zmian, zapewnienia co najmniej 6 miesięcznego vacatio legis.

Konfederacja Lewiatan, KL/468/160/PP/2025

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy